

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010097
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6216010097.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. novembra 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný J. K. Y. M. Á. Č. , nar. XX. XX. XXXX vo M. K., trvale bytom M. K., V. XXX/X, občan SR,

je vinný, že

dňa 18. 12. 2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách pred obchodným domom Kocka na ulici Okružnej vo Veľkom Krtíši chytil poškodeného F. C., nar. XX. XX. XXXX, t. č. nebohý, jednou rukou za odev, začal ho namykávať, druhou rukou obžalovaný siahol poškodenému do ľavého vrecka bundy, kde mal peňaženku, následne poškodeného strčil, tento spadol na zem, na zemi obžalovaný poškodenému začal prehľadávať vrecká odevu a odcudzil mu z ľavého vrecka bundy peňaženku s finančnou hotovosťou 130,- Eur,
t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky 8 (osem) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa právni nástupcovia po poškodenom F. C., nar. XX. XX. XXXX, zomr. 03. 06. 2015, s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podala dňa 11. 05. 2016 pod zn. Pv 133/15/6610-30 na obžalovaného J. K., nar. XX. XX. XXXX, obžalobu, ktorou ho viní zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. skutkom uvedeným v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní navrhla podľa § 258 ods. 1 Tr. por. vypočuť obžalovaného, podľa § 261 ods. 1 Tr. por. vypočuť svedkyňu - poškodenú D. C., svedka T. K., podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán čítať výsluchy svedkov F. C., V. K., R. C. a J. K. a podľa § 269 Tr. por. čítať listinné správy dokumentujúce protiprávne konanie obžalovaného a hodnotiace jeho osobu.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe, jej skutkovom vymedzení a právnej kvalifikácii.

Na hlavnom pojednávaní dňa 21. 11. 2016 v záverečnej reči navrhla obžalovaného uznať vinným z protiprávneho konania v prejednávanej trestnej veci, ktorého sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pri ukladaní trestu navrhla prihliadnúť na jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Tr. zák.) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a pre výkon trestu zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný a jeho obhajca boli spolu s doručením obžaloby vyzvaní podľa § 240 ods. 3 Tr. por. k navrhnutiu dôkazov, ktoré navrhujú vykonať na hlavnom pojednávaní.

Obhajca v podaní z 08. 06. 2016 navrhol súdu vypočuť na hlavnom pojednávaní svedkov V. K., R. C. a J. K., keď nesúhlasil s čítaním ich výpovedí z prípravného konania ako navrhla prokurátorka v obžalobe. Ďalej navrhol predvolať a vypočuť ako svedkov povereného príslušníka PZ V. Š. H. a vyšetrovateľku PZ Q. V. W., teda osoby, ktoré vykonávali trestno-procesné úkony v prípravnom konaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu na OR PZ Veľký Krtíš, Odbore kriminálnej polície (č. l. 14-20). Ďalej uviedol, že je pravdou to, že sa dňa 18. 12. 2014 zdržiaval pred Obchodným domom Kocka na ul. Okružnej vo Veľkom Krtíši a tiež je pravdou aj to, že sa tam stretol s poškodeným F. C., toho času už nebohým. Tento človek mal zakázané ísť do obchodu a keďže si chcel vypiť, tak ho požiadal, aby mu išiel kúpiť fľašu vína, na čo mu dal do ruky 1,- Euro. Za tieto peniaze mu kúpil lacné víno tzv. čučo, ktoré mu priniesol, odovzdal a to bolo všetko. Poprel, že by mal do neho strčiť, prehľadávať mu vrecká a vôbec odcudziť mu finančnú hotovosť. Je presvedčený o tom, že poškodený, už toho času nebohý, ho obvinil neprávom. Bol opitý a preto sa na dej nemôže pamätať. Pokiaľ poškodený ešte žil, tak sa ho mama pýtala, či trvá na obvinení jej syna, na čo uviedol, že netrvá a že túto lúpež vykonal iný, ktorého volajú W..

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 21. 11. 2016 sa pripojil k prednesu svojho obhajcu. Právo posledného slova nevyužil.

Obhajca v záverečnej reči konštatoval, že protiprávna činnosť sa stala dňa 18. 12. 2014, ale na jej páchaní nemá podiel obžalovaný. Už samotné objasňovanie a vyšetrovanie trestnej činnosti bolo poznačené rozporuplným konaním, keď orgán činný v trestnom konaní použil získané dôkazy podľa § 196 Tr. por. pre potrebu trestného konania už podľa § 199 Tr. por., čo je neprípustné. Jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď už nebohého poškodeného získaná z prípravného konania a z predprípravného konania. Na hlavnom pojednávaní už tento svedok - poškodený vypočutý byť nemohol, nakoľko zomrel. Poškodený sa liečil na psychiatrii, preto si nemusel dobre pamätať na okolnosti a mohol si pomýliť páchatel'a. V zmysle zásady: „in dubio pro reo“ navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Svedkyňa - poškodená D. C. na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016 vypovedala, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice o výsluchu dňa 11. 02. 2016 na OR PZ Veľký Krtíš, Odbore kriminálnej polície. Na hlavnom pojednávaní sa rozhodla niektoré okolnosti vysvetliť. Jej manžel F. C. zomrel 03. 06. 2015. V čase, keď sa mal stať skutok, pre ktorý je podaná na obžalovaného obžaloba, nebola vo Veľkom Krtíši. Bola zamestnaná brigádnicky v Lučenci, kde aj prespávala, teda v tom čase nežili v spoločnej domácnosti. Keď sa vrátila domov do Veľkého Krtíša (marec 2015), tak jej manžel rozprával, čo sa mu prihodilo. Povedal jej, že bol spolu s obžalovaným, pil alkohol, na čo ho začal obžalovaný „vačkovať“. Manžel bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku, ktorý mu bol vyplácaný vždy k 18. dňu v mesiaci. Poberal dôchodok asi 130,- Eur. V deň, keď bol skutok spáchaný, mal u seba dôchodok, ktorý mu obžalovaný odcudzil. Vyjadrila sa aj k tomu, že jej manžel bol nezodpovedný, avšak táto nezodpovednosť spočívala v zlom nakladaní s majetkom. Bol aj alkoholik. Obžalovaného pozná od malička, keďže v minulosti boli susedia. Bola prítomná jedného rozhovoru medzi jej manželom

a obžalovaným, ktorý sa odohral po spáchaní tohto skutku. Obžalovaný sa pýtal manžela prečo ho obvinil, keď mu on peniaze nezobral. Manžel trval na svojom.

Na otázky obhajcu, aký alkohol zvykol piť jej manžel, aké boli jeho bytové podmienky, aký bol jeho zdravotný stav, kde prespával a čo bolo príčinou jeho smrti, uviedla, že väčšinou požíval lacný alkohol (ovocné vína). Sprvoti bývali v spoločnom byte, ktorý bol odpredaný niekedy v rokoch 2012 - 2013. Kúpnopredajnú zmluvu podpisovali obidvaja ako predávajúci, avšak peniaze boli vyplatené k rukám manžela. Následne mu boli peniaze odcudzené P. K., ktorý bol za tento čin aj odsúdený. Manžel trpel ochorením pečene, mal trombózu a zvykol mávať epileptické záchvaty. Jeho ošetrojúcou lekárkou bola MUDr. Soňa Panenková. V poslednom období prespával v azylovom dome na ul. Ž. vo Veľkom Krtíši. Cez deň sa zvykol potulovať. Bezprostrednou príčinou jeho smrti bol infarkt.

Svedkyňa Q.. V. W. na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016 vypovedala, že jej bola podľa rozvrhu práce pridelená trestná vec J. K., pre ktorú je postavený pred súd. Je pracovne zaradená ako vyšetrovateľka na OR PZ, Odbore kriminálnej polície vo Veľkom Krtíši. Pri procesných úkonoch postupovala štandardným spôsobom a v súlade s Trestným poriadkom. Obžalovaného ešte v tom čase obvineného najskôr poučila o jeho procesných právach a povinnostiach a vyzvala, aby opísal skutočnosti. Vypovedal spontánne a dobrovoľne. Zvykne postupovať tak, že ponechá vypočúvaného nech sám uvedie čo mu je známe a nech sa vyjadrí a až následne jeho prednes protokoluje. Takto tomu bolo aj pri výsluchu obžalovaného. Po protokolácii mu poskytla časový priestor na prečítanie si zápisnice a vyzvala ho, pokiaľ má nejaké návrhy a doplnenia, tak nech ich uvedie a ona ich zaprotokoluje do zápisnice. Na konci výsluchu mu dala podpísať každú stranu zápisnice, čím výsluch bol ukončený. Obžalovaný bol najskôr vypočutý ako svedok v zmysle ustanovenia § 196 a nasl. Tr. por. a až po vznesení obvinenia bol vypočutý už ako obvinený. Zvykne postupovať tak, že pokiaľ sa osoba ako svedok vyjadrí a opíše skutočnosti o trestnej činnosti a trvá na tom, tak tento opis, teda výpoveď svedka, sa prenáša do zápisnice o výsluchu tejto osoby už ako obvineného. Takýto postup nie je v rozpore s Trestným poriadkom.

Na otázky prokurátora, prečo nie je žurnalizovaná vo vyšetrovacom spise zápisnica o výsluchu svedka F. C. z 03. 03. 2015, kde sa nachádza trestné oznámenie a akým spôsobom sa dostal obhajca k zápisnici o výsluchu svedka F. C. z 03. 03. 2015, uviedla, že zápisnicu o výsluchu F. C. z 03. 03. 2015 vyhotovovala poverená príslušníčka PZ V.. Š. H.. Tento výsluch bol realizovaný v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por. na objasnenie okolností prečinu krádeže podľa § 12 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Následne bola vec prekvalifikovaná a ďalšie procesné úkony už realizovala ona ako vyšetrovateľka osobne. Svedok - poškodený bol poučený o právach a súhlasil s tým, aby jeho výpoveď bola prenesená do výpovede pri ďalšom jeho výsluchu. Kde sa nachádza trestné oznámenie, k tomu sa môže vyjadriť poverená príslušníčka PZ H.. Obhajca sa dostal k zápisnici o výsluchu svedka zrejme tak, že požiadal o vyhotovenie fotokópie z tzv. ostatného spisu, ktorého súčasťou bola aj táto zápisnica a trestné oznámenie.

Svedkyňa J. K. na hlavnom pojednávaní dňa 28. 07. 2016 vypovedala, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice o výsluchu na OR PZ Veľký Krtíš, Odbore kriminálnej polície dňa 12. 02. 2016 (č. I. 34-35). Obžalovaný je jej syn a verí mu, že sa nedopustil konania, pre ktoré bola podaná na neho obžaloba. Poznala aj poškodeného F. C.. Poškodeného sa raz opýtala, či vie kto stojí pri mne, na čo odpovedal, že nevie, pričom vedľa nej stál syn (obžalovaný).

Svedkyňa V.. Š. H. na hlavnom pojednávaní dňa 26. 09. 2016 vypovedala, že v čase, keď mal byť realizovaný výsluch svedka - poškodeného F. C., bola pracovne zaradená na OR PZ Veľký Krtíš, jeho Obvodnom oddelení PZ vo Veľkom Krtíši. Toho času je zamestnaná na OR PZ Lučenec, OO PZ Poltár. Zo skutku, ktorý tvorí predmet konania, sa potvrdzuje, že sa obžalovaný mal dopustiť zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zák. V takých prípadoch, keď v rámci preverovania dospela k záveru, že je dôvodné vzniesť voči podozrivej osobe obvinenie napr. pre lúpež, ako to bolo u obžalovaného, už ďalšie procesné úkony vykonával príslušný vyšetrovateľ. Vyšetrovateľka mala k dispozícii zápisnicu, ktorá bola súčasťou spisu. Nevyklučuje, že ju opísala zo zápisnice, ktorú ona vyhotovila pri procesných úkonoch. Do zápisnice zapísala skutočnosti, ktoré vypovedal už nebohý poškodený F. C.. Spomína si, že trestné oznámenie prijímal kolega Q. T..

Svedok T. K. na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice na polícii dňa 11. 02. 2016 (č. I. 36-38). Ďalej uviedol, že pozná tak obžalovaného ako aj poznal nebohého F.P. C.. Vtedy, keď malo dôjsť k trestnej činnosti, videl ako sa F. C. s J. K. rozprávajú. Stál od nich asi vo vzdialenosti 5 metrov. Stáli pred Obchodným domom Kocka vo Veľkom Krtíši. Videl už nebohého C. ako sedel na zemi. Ako sa tam dostal, to už neregistroval. Obžalovaný začal dvíhať C. zo zeme. O čom sa medzi sebou rozprávali, to nepočul. Mal tiež vypité, avšak na dej si pamätá. Asi po týždni od tohto dátumu sa stretol s F. C., ktorý mu povedal, že ho okradli a bol pri tom J. (obžalovaný).

Na otázku prokurátorky na odstránenie rozporov v jeho výpovedi z prípravného konania a pred súdom, keď v prípravnom konaní uvádzal sumu 300,- Eur, ktorá mala byť odcudzená C. a na pojednávaní už žiadnu sumu neuvádza, uviedol len toľko, že si lepšie na vec pamätal v prípravnom konaní, keďže od udalosti uplynul kratší časový odstup.

Na otázku prokurátorky, či sa po spáchaní trestnej činnosti stretol s obžalovaným a o čom sa rozprávali, uviedol, že sa nepamätá, či sa po tom stretli a vôbec rozprávali. Poškodeného už nebohého F. C. poznal dlhšiu dobu ako obžalovaného. V posledných rokoch života ho poznal ako bezdomovca, ktorý holdoval alkoholu. Na výpoveď, ktorú učinil, nebol nikým navádzaný. Toho času je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý nastúpil od 12. 03. 2016.

Svedok Q. T. na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 vypovedal, že prijímal trestné oznámenie, ktoré podal poškodený F. C. na OO PZ vo Veľkom Krtíši. Poškodený uviedol, že bol okradnutý. Skúmalo sa, či bol olúpený. Poškodený aj keď bol bezdomovcom celkom dôveryhodne opísal okolnosti, za ktorých malo dôjsť k trestnej činnosti. Už si nespomína, či prišla táto osoba podať trestné oznámenie bezprostredne po čine alebo s odstupom nejakého krátkeho času. Úlohou polície bolo preveriť uvádzané okolnosti, najmä vyťažovaním svedkov a zhromaždením dôkazov, či podané oznámenie je dôveryhodné. V rámci tohto preverovania bol vyťažovaný aj podozrivý, ktorého označil poškodený F. C.. Po doplnení všetkých okolností usúdil, že je dôvod vec postúpiť na skrátené vyšetrovanie, nakoľko skutočnosti oznámené zakladali spáchanie trestného činu a vec nebolo možné posudzovať v priestupkovom konaní. Poškodeného F. C. poznal z minulosti, pričom ho poznal ako dôveryhodnú osobu. Dokonca s ním vyrastal. Neveril by tomu, že okolnosti, ktoré uviedol do trestného oznámenia, by si vymyslel. Nevyplyvalo to z jeho povahy, ktorá mu bola dobre známa. S odstupom určitého času sa sám dostavil na políciu aj T. K. nazývaný B., ktorý uviedol do zápisnice okolnosti ako malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

Na otázku obhajcu, v akom stave bol poškodený F. C. v čase, keď prišiel podať trestné oznámenie, uviedol, že bol triezvy. Jeho presvedčenie po tomto oznámení bolo také, že osobu, ktorú označil ako podozrivú zo spáchania skutku (obžalovaného), označil presne a že sa tohto skutku aj v skutočnosti dopustila.

Svedok V. K. na hlavnom pojednávaní dňa 24. 10. 2016 vypovedal, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka na polícii dňa 08. 03. 2016 (č. I. 26-31). Ďalej uviedol, že nebohého F. C. poznal. Býval v azylovom dome, kde vykonával prácu strážnika. Túto osobu vnímal ako osobu často požívajúcu alkoholické nápoje. Od iných počul, že ho mali okradnúť o peniaze z predaja bytu. Nevie sa vyjadriť ku skutku, ktorý sa mal stať určitého dňa a ktorý je predmetom prejednávanej trestnej veci. Nebol tam prítomný. V určitých kruhoch požíva prezývku: „W.“. Obžalovaného pozná ako slušného chlapca.

Na otázku prokurátorky, prečo obžalovaný o ňom tvrdí, že ho mal okradnúť nejaký W., teda Vy, keďže máte túto prezývku, uviedol, že nevie prečo tak tvrdí, avšak on by okradnúť F. C. nedokázal.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Trestný čin lúpeže pozostáva zo štyroch skutkových podstát, konkrétne jednej základnej a troch kvalifikovaných, ktoré sú súhrnom jeho obligatórných znakov. V prejednávanej trestnej veci bola podaná obžaloba, ktorou prokurátorka viní obžalovaného zo spáchania trestného činu lúpeže v jej základnej skutkovej podstate. Lúpež patrí medzi násilné trestné činy, keďže objektívna stránka tohto ustanovenia

ako znak obligatórny vyžaduje použitie násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa veci cudzej vo vzťahu k páchatelovi. Na základe uvedeného je trestný čin lúpeže dokonaný bez ohľadu na to, či sa páchatel veci naozaj aj zmocnil. Spáchanie tohto trestného činu vyžaduje úmyselné konanie, čo zvyrazňuje subjektívnu stránku tohto trestného činu.

V prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný tohto trestného činu majúceho charakter zločinu mal dopustiť násilím proti obeti (poškodenému F. C.) v úmysle zmocniť sa finančných prostriedkov, ktoré mal pri sebe.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že vec sa najskôr viedla v rámci úkonov tzv. predprípravného konania (§ 196 Tr. por.), keď poškodený F. C. podal trestné oznámenie na políciu, že bol olúpený. K tejto skutočnosti vypovedali na hlavnom pojednávaní svedkovia Q.. V. W., V.. Š. H. a Q. T.. Všetci svedkovia boli v tom čase pracovne zaradení v rámci OR PZ Veľký Krtíš, keď svedok T. spisoval trestné oznámenie, svedkyňa Falťanová dokumentovala vec v rámci úkonov predprípravného konania a svedkyňa W. v rámci úkonov po vznesení obvinenia ako vyšetrojúci orgán. Všetci títo svedkovia zhodne tvrdili, že poškodený podal trestné oznámenie na páchatel'a, za ktorého označil J. K. (obžalovaného). Najmä svedok T. sa detailne vyjadril k povahovým a charakterovým vlastnostiam poškodeného, ktorého poznal od malička a s ktorým spolu vyrastal, čiže nemal žiadnu pochybnosť o priebehu deja a označení páchatel'a ako poškodený do trestného oznámenia uviedol.

Okrem týchto usvedčujúcich dôkazov viny obžalovaného potvrdzujú aj výpoveď svedka T. K., pred ktorým sa mal F. C. zdôveriť, že ho okradol J. (obžalovaný). Nepriamo ho usvedčuje aj výpoveď svedkyne R. C., ktorá síce na hlavnom pojednávaní vypovedala oproti výpovedi v prípravnom konaní v určitých častiach rozdielne, avšak na doplňujúcu otázku prokurátorky, ktorá jej výpoveď je správna, uviedla, že obidve. Sama neverí, že by si F. C. všetko toto vymyslel.

Aj keď na hlavnom pojednávaní vypovedali svedkyňa D. C. a svedok V. K. nejednoznačne a ich výpovede možno hodnotiť ako snahy napomôcť obžalovanému zbaviť sa zodpovednosti za protiprávne konanie, nemožno ich výpovede hodnotiť ako oslobodzujúce pre obžalovaného.

Výpoveď svedkyne J. K., ktorá je matkou obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú, pričom je nutné zvyrazniť, že táto svedkyňa uvádzala okolnosti získala len sprostredkovane, nie priamym vnímaním svojimi zmyslami, čo dáva jej výpovedi pečať nedôveryhodnosti.

Nespochybnene na komplikovanosť dokazovania mal vplyv ten fakt, že poškodený medzičasom zomrel. Tak sa stalo dňa 03. 06. 2015. Súd v tomto smere si osvojil jeho výpoveď z prípravného konania, keď bol vypočutý zápisnične dňa 10. 04. 2015 na OR PZ vo Veľkom Krtíši, Odbore kriminálnej polície. Osobu vypočula vyšetrovatel'ka PZ Q.. V. W., ktorú súd na hlavnom pojednávaní vypočul. Z obsahu jeho výpovede vyplýva, že podrobne a argumentačne opísal dej, ktorý sa mu prihodil dňa 18. 12. 2014, kedy

dostal dôchodok a vianočný príspevok, ktoré peniaze mal pri sebe. Opísal aj to, ako prišiel za ním J. K., ktorého poznal z videnia a ktorý ho oslovil. Ďalej to, ako požiadal J. K. o kúpu alkoholu a za tým účelom mu odovzdal peniaze. Tiež opísal aj to, ako ho chytil rukami za vetrovku, následne začal jednou rukou mykať a druhou mu siahol do vrečka, odkiaľ mu odcudzil peňaženku. Po krádeži sa mu začal vyhrážať, že ak pôjde na políciu a udá ho a za to on pôjde sedieť, môže si začať kopať hrob.

Súd vyhodnotením dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti dospel k tomu záveru, že sa obžalovaný skutku uvedeného v obžalobe dopustil. Jeho obhajobu a z časti pozmeňujúce výpovede niektorých svedkov na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako účelové, keďže počítali s tým, že ich nebude možné z výpoveďou poškodeného už konfrontovať, nakoľko tento je už nebohý. To, že sa obžalovaný v inkriminovanom čase stretol s poškodeným potvrdil aj samotný obžalovaný. Rovnako to potvrdila aj svedkyňa R. C. a svedok T. K., ktorí boli v pomerne blízkej vzdialenosti k nim. Ani z jedného dôkazu nevyplýva iný záver napr. že by mal byť ešte niekto iný prítomný deň, keď obžalovaný priniesol poškodenému alkoholický nápoj a následne došlo k situácii, že sa v dôsledku ataku obžalovaný ocitol na zemi, resp. že bola to iná osoba, ktorá išla kúpiť alkohol poškodenému. Obžalovaný sa obhajoval aj tým, že mu mal poškodený povedať, že ho okradla iná osoba prezývaná „W.“. Touto prezývkou vystupuje svedok V. K., ktorý bol na hlavnom pojednávaní vypočutý. Tento sa dôrazne ohradil voči tvrdeniu obžalovaného, že mal on okradnúť poškodeného, čo už obžalovaný nepripomienkoval. Ako rozporujúce sa javia aj výpovede svedkyne - poškodenej D. C., ktorá uviedla, že sa obžalovaný pýtal manžela prečo ho obvinil, keď on to nebol, s výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že sa jeho mama pýtala poškodeného, prečo ho neoprávnene obvinil.

Nemožno opomenúť ani ten fakt, že v čase lúpeže mal poškodený pri sebe viac peňazí, ktoré si obžalovaný mohol všimnúť, keď mu odovzdával 1 euro na kúpu lacného vína- čuča, čo mohol obžalovaný využiť, zvlášť keď poznal status poškodeného.

Súd dospel na základe vykonaného dokazovania presvedčivo k tomu záveru, že sa obžalovaný protiprávneho konania, za ktoré bola podaná na neho obžaloba, dopustil, preto ho uznal vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

V otázke výmery trestu súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m) Tr. zák. t. j., že už bol za trestný čin odsúdený) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť a trest mu uložil postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Pri tomto prevládajúcom pomere priťažujúcich okolností dochádza k modifikácii trestného rozpätia, kedy sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje o 1/3. Pri takto upravenom rozpätí trestnej sadzby je spodná hranica vo výmere 4 roky 8 mesiacov. Pri ukladaní výmery trestu súd prihliadol aj na dôkazy hodnotiace osobu páchatela. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný v doterajšom živote 2-krát súdne trestaný, ostatnýkrát v konaní sp. zn. 3T/45/2014 Okresným súdom Veľký Krtíš. Z pripojeného spisu 3T/45/2014 sa potvrdzuje, že dňa 01. 12. 2014 súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, na základe ktorej obžalovaný (obvinený) bol uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a za to odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/14/2014 zo dňa 27. 02. 2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01. 12. 2014. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia týmto rozsudkom. Zo správy o povesti na obžalovaného od Mesta Veľký Krtíš sa potvrdzuje, že je ženatý, manželka X. K. nie je prihlásená k žiadnemu pobytu v Meste Veľký Krtíš. Obžalovaný je prihlásený k adrese trvalého pobytu V. XXX/X vo M. K., avšak na uvedenej adrese sa pravdepodobne nezdržiava. Z výpisu lustrácie v registri priestupkov Ministerstva vnútra SR sa potvrdzuje, že v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sp. zn. 3T/45/2014 sa nedopustil spáchania priestupku.

Vyššie uvedené dôkazy premietnuté do zásad pre ukládanie trestov primáli súd k rozhodnutiu uložiť obžalovanému trest vo výmere na spodnej hranici modifikovaného trestného rozpätia.

Keďže obžalovaný v dobe posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd rozhodol o

jeho zaradení pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd právnych nástupcov po poškodenom F. C., nar. XX. XX. XXXX, zomr. 03. 06. 2015, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Takto súd postupoval preto, lebo v prípravnom konaní bol vyžiadaný úmrtný list od Matričného úradu Mesta Veľký Krtíš, ktorý potvrdil, že dňa 03. 06. 2015 poškodený F. C. zomrel a v štádiu vyhlásenia rozsudku v prejednávanej trestnej veci ešte nie je známy spôsob dedenia a okruh dedičov, ktorí budú povolaní po poškodenom dedič. Poškodený pri výsluchu na polícii dňa 10. 04. 2015 (č. I. 21-22) uviedol, že si uplatňuje náhradu škody, ktorú vyčíslil na sumu 142,- Eur. Prokurátorka v podanej obžalobe vyčíslila výšku škody sumou 130,- Eur, ktorú považovala za dôkazne preukázanú v prejednávanej veci. Právni nástupcovia po poškodenom budú oprávnení vstúpiť do majetkových práv po poručiteľovi, avšak tento postup vyžaduje vedenie samostatného návrhového civilného konania a to až po nadobudnutí právoplatnosti dedičského rozhodnutia, preto súd právnych nástupcov v prejednávanej trestnej veci odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
- odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).